

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.X.10.283/2019/12.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

é dr. Csernay Krisztina előadó bíró

. Tanczos Rita bíró

A felperes: I.rendű felperes neve

...

A felperes képviselője: Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda

...

ügyintéző: Dr. Galambos Károly ügyvéd

Az alperes: alperes

...

Az alperes képviselője: Dr. Lovászi-Tóth Ügyvédi Iroda

...

ügyintéző: Dr. Lovászi-Tóth Ádám ügyvéd

A per tárgya: jubileumi jutalom, felmentési időre járó távolléti díj különbözet és szabadság megváltás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.327/2018/9.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29. sorszámu végzésével kijavított 72.M.926/2016/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.327/2018/9. számú ítéletének azon rendelkezését, amelyben helybenhagyta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29. sorszámu végzésével kijavított 72.M.926/2016/27. számú ítéletének a munkaviszony megszűnésének módosított időpontban történő megállapítása és a szabadságmegváltás iránti keresetét elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a részében részben megváltoztatja és megállapítja, hogy a felperes alperesnél fennállt munkaviszonya 2016. július 13-án szűnt meg. Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 182.345,- (száznyolcankétezer-háromszáznegyvenöt) Ft szabadságmegváltást. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek további 40.000,- (negyvenezer) Ft együttes első-, és másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget. Megállapítja, hogy a 404.000,- (négy száz négyezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1999. szeptember 7-től pedagógus munkakörben állt közalkalmazotti jogviszonyban a ... Önkormányzattal, munkáját a ... Általános Iskolában végezte.
- [2] 2003. év végén ..., a Magyarországi ... alelnöke azzal a javaslattal kereste meg a ... önkormányzatot, hogy a ... Általános Iskola fenntartói jogát a Magyarországi ... közoktatási együttműködési megállapodás keretében átvenné. Az önkormányzat a javaslatot támogatta és 2004 tavaszán értesítette az iskola alkalmazottait is. Az iskola közalkalmazotti tanácsa 2004. március 18-án kelt megkeresésében 23 pontban sorolta fel a munkáltató által biztosított juttatásokat és azt kérte, hogy a leendő fenntartó ezek közül jelölje meg azokat, amelyeket a továbbiakban is biztosítani fog számukra. Dr. ... a közalkalmazotti tanács megkeresését továbbító önkormányzat részére 2004. március 29-én kelt válasziratában közölte, hogy - többek között - a jubileumi jutalmat a közalkalmazottak részére továbbra is biztosítják.
- [3] ... Önkormányzat és a Magyarországi ... 2004. augusztus 31. napján közoktatási megállapodást kötött egymással. A megállapodás 2. pontja alapján a Magyarországi ... a 2004/2005-ös tanévtől az addig a ... Önkormányzat fenntartásában működő ... Általános Iskolát mint annak fenntartója működteti. A megállapodás 3. pontja szerint a fenntartói kötelezettségek és jogosultságok 2004. augusztus 31-től illetik meg a Magyarországi ...et, e naptól kezdődően a ... Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola és Gimnázium néven működik tovább.
- [4] A fenntartóváltást követően, 2004. szeptember 1-től a ... Általános Iskola közalkalmazotti jogviszonyban álló személyei - köztük a felperes is - munkaviszony keretében kerültek továbbfoglalkoztatásra. A közoktatási megállapodás és a felperes munkaszerződése sem tartalmazott rendelkezést a jubileumi jutalom fizetésére.
- [5] Az alperes a 2016. január 28-án kelt felmondásával a felperes munkaviszonyát 55 nap felmondási idő figyelembevételével indokolás nélkül, nyugdíjas életkora elérésére tekintettel megszüntette és a felmondási idő teljes tartamára mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól. A felperes a felmondást - keresőképtelensége alatt - 2016. február 1-jén postai úton vette át, keresőképesse 2016. február 13-tól vált. Az alperes által kiállított munkáltatói igazolás szerint a felperes munkaviszonya 2004. szeptember 1-től 2016. április 7-ig állt fenn az alperessel.
- [6] A felperes a közalkalmazotti jogviszonyának fennállása alatt nem érte el a 30 éves jubileumi jutalom kifizetéséhez szükséges szolgálati időt, azt az alperesnél fennállt munkaviszonya alatt szerezte meg. Az alperes 2016. február 1-jén 30 éves jubileumi jutalom címén 488.100,- Ft-ot és ezen összeg 2007. július 1-től 2016. február 1-jéig számított késedelmi kamatát fizette meg a felperes részére.
- [7] Az alperes 2016. április 12-én felmentési időre járó távolléti díj jogcímén 589.005,- Ft-ot, szabadság pénzbeli megváltása jogcímén 191.029,- Ft-ot utalt át a felperes részére.
- [8] A felperes munkaviszonyának megszűnésekor havi 317.200,- Ft-os alapbérben és 17.100,- Ft osztályfőnöki pótlékban, mindösszesen 334.300,- Ft távolléti díjban részesült.
- [9] A felperest 2016-ban 46 nap (20 nap alap + 20 nap pót) szabadság illette meg, annak időarányos része 2016. április 7-ig 12 nap volt, amelyet az alperes a munkaviszony megszűnésekor pénzben megváltott.
- [10] Az alperes 2006. és 2011. évek között a felperes volt munkatársai részére jutalom, illetve jubileumi jutalom jogcímén több alkalommal teljesített kifizetést.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [11] A felperes a pontosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy munkaviszonya az alperesnél 2016. október 13-án szűnt meg. Kérte kötelezni az alperest 2.072.660,- Ft felmentési időre járó távolléti díj különbözet, 382.057,- Ft szabadságmegváltás különbözet és ezen összegek 2016. február 20-tól számított késedelmi kamata, 780.034,- Ft már kifizetett járandóság után 2016. február 20-tól 2016. április 12-éig járó időszakra késedelmi kamata, 40 éves jubileumi jutalom jogcímén 1.586.000,- Ft és ezen összeg 2016. február 1-től számított késedelmi kamata, továbbá perköltség megfizetésére.
- [12] Álláspontja szerint az alperes fenntartója a 2004. március 29-én kelt nyilatkozatában vállalta, hogy a közalkalmazottak részére biztosítja az e jogviszonyukban járó juttatásokat, így a jubileumi jutalmat is, a 39 évet meghaladó jogszerző időre tekintettel pedig a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 78.§ (2) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése alapján a munkaviszonya megszűnésekor jogosulttá vált a 40 éves jubileumi jutalomra. A jogszerző időként közalkalmazotti jogviszonyban és munkaviszonyban eltöltött összesen 39 év 2 hónap 2 nap alapján - figyelemmel a Kjt. 25/B.§ (2)-(5) bekezdése és 33.§ (1) bekezdése, valamint (2) bekezdés f) pontja rendelkezéseire - felmentési idejét 8 hónapban kérte megállapítani, amelynek kezdő időpontja a keresőképtelenségére tekintettel 2016. február 13-a. Ennek alapján kérte a munkaviszonya megszűnése időpontjának módosítását és az alperes távolléti díj különbözet megfizetésére történő kötelezését. Elsődleges kereseti kérelmének elutasítása esetén - másodlagosan - az egyenlő bánásmód, mint személyiségi jogsértés megállapítását és azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, megfelelő elégtétel adására, a sérelmes helyzet megszüntetésére és a jubileumi jutalom, valamint a felmentési időre járó távolléti díj, továbbá 200.000,- Ft sérelemdíj és ezen összegek késedelmi kamatának megfizetésére.
- [13] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes munkaviszonya ugyan az alperessel jött létre, a perben vitássá tett nyilatkozatokat, illetve az ebből eredő követeléseket nem az alperes, hanem annak fenntartója vállalta, így a pert a felperes nem megfelelő alperessel szemben terjesztette elő. Az okirati bizonyítékok és a tanúvallomások sem támasztják alá olyan megállapodás létrejöttét, amely igazolná az egyes kötelezettségekért történő helytállást. A felperesnek munkaviszonya, nem pedig közalkalmazotti jogviszonya szűnt meg, ezért jubileumi jutalom nem illette meg, a felmondási idő számítása szempontjából pedig a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) rendelkezései voltak az irányadók.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [14] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 29. sorszámú végzéssel kijavított 72.M.926/2016/27. számú ítéletével kötelezte az alperest 1.082.495,- Ft távolléti díjkülönbözet és ezen összeg 2016. február 20-tól számított késedelmi kamata, 1.586.000,- Ft jubileumi jutalom és ezen összeg után 2016. február 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 780.034,- Ft után 2016. február 20-tól 2016. április 12-ig terjedő időszakra járó törvényes kamat megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest 163. 831,- Ft + áfa ügyvédi munkadíj és 24.775,- Ft készkiadásból álló perköltség megfizetésére megállapítva, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [15] Az elsőfokú bíróság a felperes jubileumi jutalom iránt előterjesztett keresete körében a közalkalmazotti tanács 2004. március 18-án az alperes leendő fenntartójának címzett iratát, ..., a Magyarországi ... alelnöke március 29-én kelt válaszát és a fenntartóváltással összefüggő egyeztetésekről nyilatkozó ..., ..., valamint dr. ... tanúvallomását értékelte, amely bizonyítékokból, valamint a jogviszonyváltást követő, e jogcímen - többek között a felperesnek -történt kifizetésekből arra a következtetésre jutott, hogy az alperes képviselőjében eljáró fenntartó vállalása alapján a munkáltató köteles a juttatás megfizetésére.

- [16] Minthogy a felek között az összecszerűség kérdésében nem volt vita, ezért jubileumi jutalom jogcímén az alperest 1.586.000,- Ft megfizetésére kötelezte.
- [17] A közigazgatási és munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya az átdó intézménynél 1999. szeptember 7-én kezdődött, ekként a jogviszonyok együttes időtartama alapján a munka törvénykönyvéről szóó 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 69.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés e) pontja alapján 60 nap, míg a 2004. augusztus 31-én hatályos Kjt. 33.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés c) pontja alapján 5 hónap felmondási időre jogosult, így a Kjt. 25/B. § (5) bekezdése kedvezőbb számításí szabályát alkalmazva az alperest további 1.082.495,- Ft felmondási időre járó munkabér megfizetésére kötelezte.
- [18] Minthogy a felperes ezt meghaladó felmondási időre járó munkabér különbözet iránti keresetét elutasította, az egyenlő bánásmód megsértésére alapított másodlagos kereseti kérelmet is vizsgálta. Megállapította, hogy a felperesnek a hátrányt, valamint azt kellett valószínűsíténie, hogy rendelkezett valamely védett tulajdonsággal, azonban a bíróság tájékoztatása ellenére sem jelölte meg az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóó 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. §-ában foglalt egyik védett tulajdonságot sem, ezért a jogalap alkalmatlan volt a további felmondási időre járó munkabér megítélésére. Az elsőfokú bíróság részletes tényállítás és bizonyítási indítvány hiányában nem találta megalapozottnak a felperes joggal való visszaélés tilalmába ütköző alperesi magatartásra alapított érvelését sem.
- [19] A közigazgatási és munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felmondási idő kezdő napja - a felperes keresőképtelensége miatt - 2016. február 13-a volt, így az alperesnek az Mt. 80. § (2) bekezdése alapján az 5. munkanapon, vagyis február 19-én ki kellett volna fizetni a felperes részére a járandóságokat. Minthogy a teljesítésre 2016. április 12-én került sor, a kifizetett 402.274,- Ft nettó összeg után az alperest kamat fizetésére is kötelezte.
- [20] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperest a felmondási idő azon tartamára, amely alatt a munkavégzési kötelezettség alól mentesült az Mt. 115.§- a alapján szabadság, illetve annak pénzbeli megváltása nem illeti meg.
- [21] Ugyancsak alaptalannak találta a felperes jogviszonya megszűnésének módosított megállapítására irányuló kereseti kérelmét is, mert álláspontja szerint a Pp. 123. §-ában foglalt megállapítási kereset feltételei az adott esetben nem álltak fenn.
- [22] A peres felek fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 6.Mf.680.327/2018/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A tényállás pontosításának keretében megállapította, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2004. augusztus 31-én a Kjt. 25/A. § (1) bekezdésének és a 25. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásával szüntették meg, amely alkalommal végkielégítést és felmentési időre járó juttatást nem fizettek részére. A peres felek közötti munkaszerződés szerint az alperes 2004. szeptember 1-től tanító munkakörben, havi 143.000,. Ft alapbérrel létesített határozatlan időtartamú munkaviszonyt a felperessel. A peres felek a munkaszerződés 6. pontjában rögzítették, hogy a munkaviszony rendes felmondással történő megszüntetése esetén a felperest 30 napos felmondási idő illeti meg.
- [23] A törvényszék álláspontja szerint a kiegészített tényállást megalapozó, a másodfokú eljárás során beszerzett okiratok egyértelműen alátámasztották, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetésére a Kjt. 25/A.§ (1) bekezdése alapján került sor. A Kjt. 25/A. § (2) bekezdése alapján az átdót és az átvétőt tájékoztatási és konzultáció kezdeményezési kötelezettség terhelte, amelyet az új munkáltató megalapítását megelőzően a Kjt. 25/A. § (4) bekezdése alapján az alapító, így a perbeli esetben a Magyarországi ... jogszerűen gyakorolhatott. A közalkalmazotti tanács 2004. március 18-án megfogalmazott igényei és az erre adott 2004. március 29-én kelt válasz együttes tartalmából megállapítható volt, hogy az alperes kötelezettséget vállalt többek között a jubileumi jutalom megfizetésére is, amely kötelezettségvállalást a Kjt. 25/B. § (3) és (5) bekezdésével együttesen értelmezve azt eredményezte, hogy a munkáltató a jubileumi jutalomra vonatkozó szabályrendszer alkalmazását is vállalta, mert enélkül a vállalásnak semmilyen értelme nem lett

volna. A törvényszék álláspontja szerint a Kjt. 78. § (3) és (4) bekezdésében foglalt, a jubileumi jutalom fizetésére irányadó rendelkezéseket az adott esetben a megszűnt munkaviszony esetén is alkalmazni kellett, így a megszűnés évében esedékessé vált jubileumi jutalmat az utolsó munkában töltött napon kellett volna kifizetni, amely a felperes esetében a felmondás átvétele időpontjában, 2016. február 1-jén volt esedékes, így az elsőfokú bíróság marasztaló rendelkezését helybenhagyta.

- [24] Egyetértett a törvényszék az elsőfokú bíróságnak a felmentési időre járó munkabér különbözet körében meghozott döntésével is és a Kjt.25/B.§ (5) és (6) bekezdése szerinti, a felperesre kedvezőbb számítás alapján a Kjt. 2004. augusztus 31-én hatályos 33. § (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdés c) pontja szerint a felperes felmentési idejét 5 hónapban megállapító elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyta.
- [25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes az 5 hónapot meghaladó felmentési időre járó munkabér különbözet összegére jogszerűen nem támaszthatott igényt. A felmondási idő megállapításánál az átadó és átvevő munkáltatónál jogviszonyban töltött idő együttes tartamát kellett figyelembe venni, amelynek bizonyítására a felperes által csatolt igazolás - amelyet nem az átadó, hanem egy korábbi munkáltató állított ki - nem volt alkalmas. A felmentési idő vonatkozásában az alperes nevében nem történt kötelezettségvállalás, erre azonban nem is volt szükség, mert ez önmagában a jogszabályi rendelkezésekből következett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felek által a munkaszerződésben foglalt 30 napos felmondási idő a Kjt. jogállásváltozás esetén alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseibe ütközött, ezért az az Mt. 27.§ (1) bekezdése alapján semmis, amelyet a bíróságnak hivatalból kellett észlelni.
- [26] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság szabadságmegváltás elutasítása körében meghozott ítéleti rendelkezésével és avval is, hogy a perbeli esetben nem álltak fenn a megállapítási kereset Pp. 123. §-ban meghatározott feltételei.

A felperes és az alperes felülvizsgálati kérelme

- [27] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet részbeni - három kérdéskört érintő - hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalával az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezésben foglaltak szerinti megváltoztatását kérte. Kérte, hogy a Kúria az elsőfokú bíróság által megítélt távolléti díj összegét emelje fel 2.072.660,- Ft-ra, kötelezze az alperest 382.057,- Ft szabadságmegváltás különbözet és ezen összeg 2016. február 20-tól számított késedelmi kamata megfizetésére, továbbá állapítsa meg, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél 2016. október 13-án szűnt meg, továbbá a perköltség összegét a marasztalásnak megfelelően emelje fel.
- [28] Álláspontja szerint a felmondási idő számítása során nem az átadónál eltöltött időt, hanem a közalkalmazotti jogviszonyban az átadáskor fennálló 22 év 9 hónap 13 nap beszámítható szolgálati időt kellett volna figyelembe venni, így az eljáró bíróságok a Kjt. 25/B. § (5) és (6) bekezdésének jogszabálysértő alkalmazásával utasították el a további felmentési időre járó távolléti díj különbözet iránti keresetét. A jogerős ítélet a 40 éves jubileumi jutalom számítása során megállapította, hogy a közalkalmazotti jogviszonyba beszámítható ideje elérte a 35 évet, amelyet a nyugdíjeljárásban is figyelembe vett szolgálati idő számítással és egykorú okirattal igazolta. A felmondási idő mértékét a Kjt.-nek az átadás napján rögzített szabályai szerint kell megállapítani, azonban a felek ettől a Magyarországi ... és a Közalkalmazotti tanács megállapodására tekintettel kedvezőbb mértékkel eltértek, amit sem a Kjt, sem az Mt. nem tilt. Ezt támasztja alá, hogy a munkaviszony megszüntetéseknél a ... Általános Iskolától átvett pedagógusi állomány tekintetében az alperes 8 havi felmentési idővel számolt. A másodfokú bíróságnak e körben a felperes diszkriminációra vonatkozó keresetét és fellebbezési érvelést is figyelembe kellett volna vennie, amelyet azonban nem tett meg.
- [29] A felperes érvelése szerint a szabadság megváltás iránti keresetének elutasítása az Mt. 115. § (1) és (2) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. E jogszabályi rendelkezésből nem következik, hogy a

felmondási idő nem tekinthető munkában töltött időnek, hiszen erre az időre távolléti díj jár. A felperesnek ezért az Mt. 125. §-a alapján a többlet szabadságokat meg kellett volna váltani és a szabadság napokra eső távolléti díj különbözetet, vagyis 387.052,- Ft-ot és ennek kamatait meg kellett volna ítélni.

- [30] A felperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok megalapozatlanul utasították el a munkaviszonya megszűnésének módosított időpontban történő megállapítása iránti keresetét is, mivel a Pp. 123.§-ában foglalt feltételek fennálltak. A jogviszony ideje nem marasztalással összefüggő ítéleti rendelkezés, másrészt a felperes az alperessel szemben érvényesítette a jogvédelmi igényt abban az esetben is, ha az időpont meghatározása más célra is felhasználásra került. Az eljáró bíróságoknak értékelnie kellett volna, hogy az alperes jogviszony megszűnésének idejét megállapító felmondási irata a felmondási idő téves számítása miatt nem volt jogszerű és az alperes azóta sem adott ki munkáltatói igazolást az Mt. 80. § (2) bekezdésének alapján, amely tartalmazná a munkaviszony megszűnésének időpontját.
- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára történő utasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A jubileumi jutalom megfizetése iránt előterjesztett kereset körében korábbi álláspontját fenntartva hivatkozott arra, hogy a felperes nem a megfelelő alperes ellen indított peres eljárást, ezért a kereset elutasítása lett volna indokolt. A jubileumi jutalomra a felperes akkor vált volna jogosulttá, amennyiben a peres felek ebben megállapodtak volna, ilyen tartalmú dokumentumot azonban a felperes az elsőfokú eljárás során nem csatolt. Dr. ... által jegyzett nyilatkozat olyan polgári jogi értelemben vett kötelezettségvállalási nyilatkozatnak tekinthető, amelyből a kötelezettség nem az alperes, hanem a Magyarországi ... oldalán keletkezik, mert az elsőfokú ítélet megállapításával szemben a Magyarországi ... nem az alperes képviselőjében, hanem saját nevében járt el. A meghallgatott tanúk jubileumi jutalom kifizetése körében tett vallomása és annak felperes részére analógia útján történő megítélése is jogszabálysértő.
- [32] Az alperes álláspontja szerint a felperest a Kjt. rendelkezései alapján sem illeti meg a jubileumi jutalom tekintettel arra, hogy közalkalmazotti jogviszonya 2004. szeptember 1-jén megszűnt. Elismerte, hogy a korábbi közalkalmazotti jogviszony egyes jogosultságok és kötelezettségek tekintetében kihatással van a felek közötti munkaviszonyra, de a 35 évi közalkalmazotti jogviszony hiányában - mivel a Kjt. 25/A.§ (1) bekezdése alapján a közalkalmazotti jogviszony az átadás időpontjában megszűnt - a felperest a kedvezményes jubileumi jutalom nem illette meg.
- [33] A további felmondási időre járó bérkülönbözet körében a munkavállalók átvételének körülményei vizsgálatára vonatkozóan az elsőfokú bíróság a bizonyítási terhet nem a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján osztotta ki. Dr. ... 2017. június 28-án tett tanúvallomásából levonható az a következtetés, hogy a korábbi foglalkoztató azaz a ... Önkormányzata a pedagógusok közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel szüntette meg és számukra végkielégítést, valamint felmondási időre járó bért is fizetett. Az elsőfokú bíróság által felhívott Kjt. 25/B. §-a a juttatások munkajogi szabályoktól eltérő, kedvezőbb kifizetését ahhoz köti, hogy a pedagógusok átadás-átvétel útján kerüljenek át a munkáltatóhoz. A tanúvallomás alapján azonban az alperesnek a bíróság ítélete alapján kétszeresen kellene megfizetnie a felmondási időre járó juttatásokat. E körben a felperes nem csatolt bizonyítékot és a bíróság sem vett fel bizonyítást.
- [34] Az alperes érvelése szerint a jubileumi jutalomra vonatkozó kamatszámítás kezdő időpontját az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg. Az ítélet indokolásának 13. oldalán kamat fizetési kezdő időpontként 2016. február 20-a szerepel, az ítélet rendelkező részében azonban február 1-jét tüntették fel. Minthogy a munkavállaló járandóságai az utolsó munkában töltött naptól számított 5. napon esedékesek, ezért ez a kifizetés is 2016. február 20-án vált esedékessé.
- [35] Az alperes nem értett egyet a jogerős ítélet jubileumi jutalomra vonatkozó indokolásával sem. Álláspontja szerint a közalkalmazotti tanács és az alperes fenntartója között lefolytatott levelezés a

bíróságok által hivatkozott Kjt. 25/A. és 25/B. § vonatkozásában nem bír jelentőséggel. Ez a levelezés nem azonos a Kjt. 25/A. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettséggel, mert a listán szereplő juttatások, valamint az alperes fenntartója által visszaigazolt lista nem fedi le a munkaviszony kötelező és minimális tartalmi elemeit, ugyanakkor a vállalt juttatások tekintetében nem vált a munkaszerződés tartalmi elemévé. A munkaszerződés erre vonatkozóan semmiféle utalást nem tartalmazott, ezáltal nem vált a munkaviszony részévé. Azért sem tekinthető a közalkalmazotti tanács által készített lista a munkaszerződések részének, mert az ajánlatot az átvevő munkáltatónak kellett volna tennie, míg jelen esetben a jogszabályi előírástól eltérően a közalkalmazotti tanács kezdeményezte az egyeztetést. Megalapozatlan továbbá a másodfokú ítéletnek a felmentési időre járó munkabér különbözetre vonatkozó marasztalása is. E körben fenntartotta az elsőfokú ítélettel szemben felhozott kifogásait is.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [36] A felperes felülvizsgálati kérelme részben megalapozott, az alperes felülvizsgálati kérelme megalapozatlan az alábbiak szerint.
- [37] A jogerős ítélet a tényállás kiegészítése körében megállapította, hogy a fellebbezési eljárás során becsatolt, „közalkalmazotti jogviszony megszüntetése” megnevezésű irat és melléklete szerint az átadó munkáltató felperes közalkalmazotti jogviszonyát a Kjt. 25/A.§ (1) bekezdésének és a Kjt. 25.§ (1) bekezdés c) pontja alapján szüntette meg, melynek során a felperes végkielégítésben és felmentési időre járó juttatásban nem részesült. Az alperes e megállapítással szemben a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megjelölése nélkül, csupán a bizonyítási teherről történő tájékoztatást szabályozó Pp. 3.§ (3) bekezdésének felhívásával hivatkozott arra, hogy dr. ... tanúvallomását az elsőfokú bíróság ítéletében nem értékelte. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal szemben azonban e tanúvallomásból megalapozottan nem lehetett következtetést levonni arra, hogy 2004. augusztus 31-én a felperes az átadó ... Önkormányzattól felmentési időre járó juttatásban és végkielégítésben részesült. Ennek hiányában az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a perbeli esetben a felperes közalkalmazotti jogviszonya a Kjt. 25/A.§ szerint munkaviszonnyá alakult át, így a felperes kereseti kérelmében igényelt juttatásokat is e jogszabályi rendelkezések keretei között kellett elbírálni.
- [38] Az alperes alaptalanul hivatkozott az alperes személyének téves megjelölésére is. A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a Kjt. 25/A. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a még létre nem jött átvevő munkáltató nevében az alapító Magyarországi ... jogszabályi felhatalmazás alapján tárgyalhatott a közalkalmazotti tanáccsal, amely a perbeli esetben is megtörtént. E körben nem annak volt jelentősége, hogy a tárgyalást ki kezdeményezte és milyen módon történt annak elfogadása, hanem csupán annak, hogy a közalkalmazotti tanács ajánlatát bizonyos részében, többek között a jubileumi jutalom vonatkozásában is az alapító nevében eljáró alelnök elfogadta, ezáltal az a megállapodás részévé vált akkor is, ha azt az egyes munkavállalókkal kötött munkaszerződés nem tartalmazta. Mindezt igazolja az a körülmény is, hogy e megállapodás alapján a meghallgatott tanúk és a felperes is részesült jubileumi jutalomban. A jogállásváltozásról szóló Kjt. szabályok egyrészről pontosan leszabályozzák a felmentési idő és a végkielégítés számításának módját, másrészt arra is lehetőséget teremtenek, hogy az átvételről tárgyaló felek a törvényben biztosított juttatásnál a magasabb összegű vagy esetleg más juttatások és kedvezmények biztosításában is megegyezzenek. A perbeli esetben ez történt akkor, amikor a közalkalmazotti tanács kezdeményezését az átvevő munkáltató alapítója elfogadta.
- [39] A törvényszék a jogerős ítéletében helytállóan állapította meg, hogy a jubileumi jutalomra vonatkozó jogszabályok jövőbeli alkalmazására vonatkozó kötelezettségvállalás egyúttal az átadást megelőző közalkalmazotti és az átadást követő munkaviszony jogszerző időként történő számítását is jelentette, vagyis azt, hogy nem a jogviszonyok típusának, hanem azok együttes időtartamának volt jelentősége, amit az alperes több munkavállaló részére történő kifizetései is igazoltak.

- [40] A felmentési időre járó munkabér különbözet esetében az eljáró bíróságok a Kjt. 25/B. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakat jogszabálysértés nélkül alkalmazták. A törvényi rendelkezés egyértelműen előírja, mely szerint az átadó és átvevő munkáltatónál jogviszonyban töltött idő együttes tartamát kellett e körben figyelembe venni és az érintettre kedvezőbb, vagylagosan a közalkalmazotti jogviszony átadással történő megszűnésekor hatályos Kjt., vagy a munkaviszony megszüntetésekor hatályos Mt. szabályai szerint kellett a felmondási időre járó juttatásokat számítani. Minthogy a felperes esetében a Kjt. átadás napján hatályos 33. § (1) és (2) bekezdés c) pontja alapján számított 5 hónap felmentési idő kedvezőbb az Mt. 69. § (1), valamint (2) bekezdés e) pontjában írt 60 napos felmondási időnél, ezért a felperes részére a felmondási idő mértékét a Kjt. e jogszabályi rendelkezése alapján kellett kiszámítani.
- [41] A Kjt. 2004. augusztus 31-én hatályos 25/B. § (6) bekezdésének egyértelmű rendelkezése alapján a felmondási idő számítása esetén jogszerző időnek kizárólag az átadónál és átvevőnél jogviszonyban töltött idő vehető figyelembe, ezért a felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul kifogásolta a korábbi jogviszonyai beszámításának figyelmen kívül hagyását. A törvényszék a jogerős ítéletében helytállóan utalt arra, hogy a perben a felperes által becsatolt okiratok a szolgálati idő teljes egészét igazolták, azt azonban nem bizonyították, hogy a felperes teljes 39 évet meghaladó szolgálati ideje a felmentési idő szempontjából közalkalmazotti jogviszonyban töltött időnek minősült-e. E körben azonban a bizonyítás a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, amelynek sikerrel nem tett eleget, ezért az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül vették figyelembe a felmentési idő szempontjából a kizárólag az átadást megelőzően közalkalmazotti jogviszonyban, valamint az átadást követően munkaviszonyban töltött idő együttes tartamát és ekként helytállóan állapították meg a felmentési idő mértékét a felperesre kedvezőbb Kjt. szabályok alapján 5 havi mértékben.
- [42] Az eljáró bíróságok azonban alaptalanul utasították el a felperes szabadság megváltás iránti igényét. Az irányadó bírói gyakorlat (BH2018/1/25.) szerint a közalkalmazotti, vagy munkaviszony a felmentési, illetve felmondási idő elteltével szűnik meg. A felmondási idő a felmondás közlése és a jogviszony megszűnése közé eső olyan időtartam, amikor a munkaviszony még fennáll és az abból eredő jogok és kötelezettségek továbbra is megilletik, illetve terhelik a feleket. Az Mt. 70.§ (1) bekezdése szerint a munkáltató felmondása esetén köteles a munkavállalót - legalább a felmondási idő felére - a munkavégzés alól felmenteni. Nincs azonban akadálya annak, hogy a munkáltató a felmondási idő teljes tartamára mentesítse a munkavégzés alól.
- [43] A perbeli esetben az alperes a felmondási idő egészére felmentette a felperest a munkavégzés alól.
- [44] Az Mt. 115.§ (1) bekezdése szerint a munkavállalót a munkában töltött idő alapján minden naptári évben szabadság illeti meg, amely alap-és pótszabadságból áll. A szabadság rendeltetéséből adódóan arra a munkavállaló elsősorban a munkavégzés tartama alapján szerez jogosultságot, meghatározott esetben azonban a jogalkotó a munkavégzés nélkül eltelt időt is munkában töltött időnek minősíti. A perbeli esetben az Mt. 70.§ (1) bekezdése kötelezte az alperest arra, hogy a felmondási idő legalább felére mentesítse a felperest a munkavégzési kötelezettség alól. A „legalább” szó használatából adódóan a munkavégzés alóli mentesítés minimális időtartamának el kell érni a felmondási idő felét, míg a maximális mérték megegyezik a felmondási idő tartamával.
- [45] Mindezek alapján megállapítható, hogy a munkavégzés alóli mentesítés időtartamáról munkajogi jogszabály, az Mt. 70.§ (1) bekezdése rendelkezik, így az Mt. 55.§ (1) bekezdés k) pontja szerint a munkavállalónak ebben az időszakban nem áll fenn a munkavégzési, illetve rendelkezésre állási kötelezettsége. Az Mt. 115.§ (2) bekezdés g) pontja alkalmazásában ez az időtartam, mint a munkavégzés alóli mentesülésnek az Mt. 55.§ (1) bekezdés k) pontjában meghatározott esete munkában töltött időnek minősül, így a felperest a felmondási idő azon tartamára, amely időtartamra a munkáltató az Mt. 70.§ (1) bekezdése alapján mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól, szabadság illeti meg. Ebből következően a felperes évi összesen 46 napját és 334.300 Ft,- távolléti díját figyelembe véve - az április 7-ig kifizetett szabadság beszámításával - további 3 hónapra

időarányosan járó 12 nap szabadságmegváltás összegeként 182.345,- Ft illeti meg.

- [46] Az első és másodfokú bíróság megalapozatlanul utasította el a felperes munkaviszonya későbbi időpontban történő megállapítására irányuló kereseti kérelmét is. A felperes a keresetében felmondási időre járó távolléti díj különbözetének megfizetése mellett terjesztette elő igényét. Az eljáró bíróságok a Kjt.25/B.§ alkalmazásával a felmondási idő mértékét 5 hónapban állapították meg, azonban az ennek következtében későbbi időpontban megszűnt munkaviszony megállapítását önálló, a Pp. 123.§-a szerinti megállapítási keresetként értékelték, annak ellenére, hogy a felperes e körben marasztalási keresetet is előterjesztett, amit a bíróságok részben megalapozottnak találtak. A jogviszony megszűnés időpontjának korrigálása összefügg a többletfelmondási időre vonatkozó marasztalási igénnyel, ezért a jogviszony megszűnésének megállapítására irányuló kereseti kérelem nem minősült a Pp. 123. §-ban foglalt önálló igénynek, ekként annak feltételeit sem kellett vizsgálni. Mindezekből következően a felperes részére összességében megítélt 5 hónapos felmondási idő következtében jogviszonya nem a munkáltató által kiadott igazolás szerinti időpontban, hanem a 2016. február 13-tól induló felmondási időre tekintettel 5 hónappal később, vagyis 2016. július 13-án szűnt meg.
- [47] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet abban a részében, amelyben helybenhagyta a felperes szabadság megváltás és a munkaviszony megszűnésének módosított időpontban történő megállapítása iránti keresetét elutasító elsőfokú ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, e körben az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest szabadság megváltás megfizetésére kötelezte, továbbá a felperesi munkaviszony megszűnésének időpontját 2016. július 13-ában állapította meg.

A döntés elvi tartalma

I. A Kjt. 25/A. § (2) bekezdése alapján az átadót és az átvevőt tájékoztatási és konzultáció kezdeményezési kötelezettség terheli, amelyet az új munkáltató megalapítását megelőzően az alapító gyakorolhat és az alapító kötelezettségvállalásai kötik az átvevő munkáltatót.

II. A munkavállalót a felmondási idő azon tartalmára, amely időtartamra a munkáltató az Mt. 70. § (1) bekezdése alapján mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól, szabadság illeti meg.

Záró rész

- [48] A nagyobb részt pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.
- [49] A felperes munkavállalói költségkedvezményére, valamint az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) korm. rendelet 29. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [51] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja kizárja.

, 2020. június 3.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke , Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő